KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 14 oktober 2014

om identifiering av ett tredjeland som kommissionen anser vara ett icke-samarbetande tredjeland enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

(2014/715/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 [1], särskilt artikel 31, och

av följande skäl:

1. INLEDNING

(1) Genom förordning (EG) nr 1005/2008 (nedan kallad *IUU-förordningen*) upprättas ett unionssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (nedan kallat *IUU-fiske*).

(2) I kapitel VI i IUU-förordningen fastställs förfarandet för identifiering av icke-samarbetande tredjeländer, åtgärder i fråga om länder som identifieras som icke-samarbetande tredjeländer, upprättande av en förteckning över icke-samarbetande tredjeländer, avförande av länder från förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer, offentliggörande av förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer och nödåtgärder.

(3) Enligt artikel 31 i IUU-förordningen får Europeiska kommissionen identifiera de länder den anser vara icke-samarbetande tredjeländer när det gäller bekämpning av IUU-fiske. Ett tredjeland kan identifieras som ett icke-samarbetande tredjeland om det inte fullgör sina skyldigheter enligt internationell rätt att som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat vidta åtgärder i syfte att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.

(4) Identifieringen av icke-samarbetande tredjeländer ska grunda sig på en översyn av all information i enlighet med artikel 31.2 i IUU-förordningen.

(5) I enlighet med artikel 33 i IUU-förordningen får rådet upprätta en förteckning över icke-samarbetande länder. I artikel 38 i IUU-förordningen anges vilka åtgärder som gäller för dessa länder.

(6) Flaggstater som är tredjeländer måste enligt artikel 20.1 i IUU-förordningen meddela kommissionen de förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn av lagar, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder som deras fiskefartyg måste följa.

(7) Enligt artikel 20.4 i IUU-förordningen ska kommissionen samarbeta administrativt med tredjeländer när det gäller genomförandet av bestämmelserna om fångstintyg i den förordningen.

(8) I enlighet med artikel 32 i IUU-förordningen meddelande kommissionen, genom sitt beslut av den 15 november 2012 [2] (nedan kallat *beslutet av den 15 november 2012*), åtta tredjeländer om att de riskerade att komma att identifieras som icke-samarbetande tredjeländer enligt IUU-förordningen.

---

[1] EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

[2] Kommissionens beslut av den 15 november 2012 om meddelande till de tredjeländer som kommissionen anser kan identifieras som icke-samarbetande tredjeländer enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (EUT C 354, 17.11.2012, s. 1).

(9) I sitt beslut av den 15 november 2012 redogjorde kommissionen för de huvudsakliga faktauppgifterna och motiveringarna bakom den preliminära identifieringen.

(10) Samma datum, den 15 november 2012, meddelade kommissionen de åtta tredjeländerna genom separata skrivelser det faktum att den övervägde möjligheten att identifiera dem som icke-samarbetande tredjeländer. Beslutet av den 15 november 2012 bifogades dessa skrivelser.

(11) I dessa skrivelser framhöll kommissionen särskilt att de berörda länderna, för att undvika att identifieras och formellt upptas i förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer enligt artikel 31 respektive artikel 33 i IUU-förordningen, uppmanades att i nära samarbete med kommissionen upprätta och genomföra en handlingsplan för att rätta till de brister som identifierats i beslutet av den 15 november 2012. Om de berörda länderna planenligt och effektivt genomförde handlingsplanen skulle de kunna undgå att identifieras som icke-samarbetande tredjeländer och inte vara ett bland länderna på förslag att föras upp i förteckningen.

(12) Kommissionen uppmanade därför de åtta länderna att i) vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra de åtgärder som ingår i de handlingsplaner som kommissionen föreslagit, ii) bedöma genomförandet av åtgärderna i de handlingsplaner som kommissionen föreslagit, samt att iii) var sjätte månad skicka detaljerade rapporter till kommissionen med en bedömning av genomförandet av varje enskild åtgärd med avseende på bland annat hur effektivt de enskilt och/eller sammantaget bidrar till att säkerställa ett kontrollsystem för fisket som till fullo överensstämmer med reglerna.

(13) De åtta tredjeländerna gavs möjlighet att skriftligen kommentera de problem som uttryckligen togs upp i kommissionens beslut liksom annan relevant information. Länderna gavs också möjlighet att lämna in bevis för att motbevisa eller komplettera de faktauppgifter som åberopades i beslutet av den 15 november 2012 eller att, i förekommande fall, anta en handlingsplan och åtgärder för att förbättra och rätta till situationen. De åtta länderna informerades om sina rättigheter att begära eller lämna ytterligare information.

(14) Genom sitt beslut och sina skrivelser av den 15 november 2012 inledde kommissionen följaktligen en dialog med de åtta tredjeländerna och angav att den ansåg att en period på sex månader i princip skulle räcka för att nå en överenskommelse.

(15) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga. De muntliga och skriftliga synpunkter som de åtta tredjeländerna lämnat till följd av beslutet av den 15 november 2012 övervägdes och beaktades. De åtta länderna informerades antingen muntligen eller skriftligen om kommissionens överväganden.

(16) Demokratiska socialistiska republiken Sri Lanka (nedan kallad *Sri Lanka*) har inte motbevisat de faktauppgifter som kommissionen åberopade eller genomfört den handlingsplan som skulle rätta till situationen.

(17) Detta kommissionens genomförandebeslut om identifiering av Sri Lanka som ett tredjeland som kommissionen anser vara icke-samarbetande i kampen mot IUU-fiske är resultatet av ett utrednings- och dialogförfarande inom ramen för genomförandet av IUU-förordningen. Förfarandet överensstämde med de materiella och formella krav som anges i den förordningen, och som bland annat avser tredjelandets skyldigheter enligt internationell rätt att som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske.

(18) Kommissionens genomförandebeslut om identifiering av Sri Lanka som ett tredjeland som kommissionen anser vara ett icke-samarbetande tredjeland vad gäller bekämpning av IUU-fiske får konsekvenser enligt artikel 18.1 g i IUU-förordningen.

2. **FÖRFARANDE FÖR SRI LANKA**

(19) Den 15 november 2012 meddelade kommissionen Sri Lanka i enlighet med artikel 32 i IUU-förordningen att den övervägde möjligheten att identifiera Sri Lanka som ett icke-samarbetande tredjeland ([1]).

(20) Kommissionen uppmanade Sri Lanka att i nära samarbete med kommissionens avdelningar upprätta en handlingsplan för att rätta till de brister som identifierades i kommissionens beslut av den 15 november 2012.

([1]) Skrivelse till Sri Lankas minister för fiske och utveckling av vattenbruk av den 15 november 2012.

(21) Den största brist som kommissionen identifierade i den förslagna handlingsplanen gällde flera underlåtelser att fullgöra skyldigheter enligt internationell rätt, främst antagandet av en lämplig rättslig ram, bristen på lämplig och effektiv övervakning, avsaknad av observationssystem, avsaknad av ett avskräckande sanktionssystem och felaktigt genomförande av fångstcertifieringssystemet. Andra identifierade brister gäller mer allmänt efterlevnaden av internationella skyldigheter, bland annat rekommendationer och resolutioner från regionala fiskeriförvaltningsorganisationer. Bristande efterlevnad av rekommendationer och resolutioner från relevanta organ, t.ex. av FN:s internationella handlingsplan mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IPOA-FN), identifierades också. Den bristande efterlevnaden av icke-bindande rekommendationer och resolutioner har dock endast beaktats som stödjande material och inte som grund för identifieringen.

(22) Genom sin inlaga av den 14 december 2012 underrättade Sri Lanka kommissionen om de institutionella arrangemang som inrättats för att åtgärda de brister som identifierats i den föreslagna handlingsplanen.

(23) Sri Lanka lämnade skriftliga synpunkter den 31 december 2012 och den 4 januari 2013.

(24) Genom sin skrivelse av den 7 februari 2013 krävde kommissionen att Sri Lanka skulle tillhandahålla uppdaterad information om de viktigaste områdena i den föreslagna handlingsplanen.

(25) Den 13 mars 2013 lämnade de srilankesiska myndigheterna in följande handlingar: i) Ett följebrev och en förklarande skrivelse. ii) En uppdatering av Sri Lankas tidsplan för alla de åtgärder som skulle vidtas. iii) Uppdaterad information om de viktigaste områdena i den föreslagna handlingsplanen. iv) 2013 års nationella plan för bekämpning av IUU-fiske. v) En uppdatering av administrativa förfaranden och riktlinjer för användningen av fångstintyg. vi) Budgetanslagen 2013 för inrättandet av ett underkontor på flygplatsen till avdelningen för kvalitetskontroll vid ministeriet för fiske och utveckling av vattenbruk. vii) Utkast till reviderad lagstiftning rörande uppfyllande av rättsliga förpliktelser, övervakning av fjärrfiske och avskräckande sanktioner. viii) Informationsprogram för aktörer om fångstcertifieringssystemet. xi) Inspektionsprogram. x) Riktlinjer för förfaranden för att utreda IUU-verksamhet på det fria havet.

(26) Tekniska samråd mellan kommissionen och Sri Lanka ägde rum i Bryssel den 17 april 2013. Vid detta möte redogjorde de srilankesiska myndigheterna för sin nya nationella handlingsplan för att bekämpa IUU-fiske för kommissionen och för de planerade åtgärderna för att förbättra dubbelkontrollerna av uppgifter i fångstintygen och den påbörjade översynen av den rättsliga ramen.

(27) Genom sina inlagor av den 30 maj 2013 och den 3 juni 2013 framhöll Sri Lanka sitt åtagande att planenligt genomföra en färdplan, som utarbetats av Sri Lanka, och att parallellt införa lagändringar för att skärpa straffåtgärderna för IUU-fiske och inleda ett upphandlingsförfarande om ett kontrollsystem för fartyg (VMS).

(28) På grundval av de framsteg som noterats under perioden från november 2012 till början av juni 2013 underrättade kommissionen Sri Lanka genom en skrivelse av den 11 juni 2013 om att kommissionen, i syfte att uppnå konkreta resultat i arbetet med att åtgärda de brister som togs upp i beslutet av den 15 november 2012 och slutföra nödvändiga åtgärder, skulle komma att fortsätta dialogen med Sri Lanka i ytterligare nio månader, till och med den 28 februari 2014. Denna skrivelse följdes av ett uppdaterat förslag till handlingsplan från kommissionen den 20 juni 2013.

(29) Sri Lanka lämnade en lägesrapport den 22 augusti 2013 för perioden 31 maj 2013–15 augusti 2013, följt av en inlaga den 28 oktober 2013 med information om antagningsförfarandet för den ändrade lagstiftningen.

(30) Kommissionen besökte de berörda srilankesiska myndigheterna den 28–30 januari 2014. Dessa myndigheter hade hållits underrättade om utvecklingen av situationen i enlighet med beslutet av den 15 november 2012 och den föreslagna handlingsplanen. Under kommissionens besök hade de srilankesiska myndigheterna möjlighet att avge förklaringar och lämna relevanta handlingar som svar på beslutet av den 15 november 2012 och att informera kommissionen om den senaste utvecklingen i fråga om handlingsplanen.

(31) Sri Lanka lämnade ytterligare en lägesrapport den 27 mars 2014 som omfattade perioden den 16 augusti 2013–21 mars 2014 tillsammans med följande handlingar: i) Uppdaterad information om viktiga områden i den föreslagna handlingsplanen. ii) En uppdaterad tidsplan för genomförandet av den nationella handlingsplanen för bekämpning av IUU-fiske. iii) Skrivelser från ministeriet för fiske och utveckling av marina resurser till utrikesministeriet med en begäran om anslutning till FAO-avtalet om att främja fiskefartygens iakttagande av internationella

bevarande- och förvaltningsåtgärder på det fria havet (nedan kallat *FAO-avtalet*) och göra utredningar av medborgare som deltagit i IUU-fiske under andra staters flagg. iv) En begäran om finansiering av VMS och belägg för att transponderkravet är uppfyllt. v) Information om utbildning för att öka medvetenheten. vi) Exemplar av den reviderade fiskeloggboken för 2014 och en plan för inspektioner i hamn av fiskefartyg som bedriver djuphavsfiske och fiske på det fria havet. Det ingick även uppgifter om det srilankesiska parlamentets antagande av den reviderade fiskelagen den 5 november 2013. Sri Lanka lämnade ytterligare en lägesrapport den 1 augusti 2014 för perioden fram till juli 2014, vilken utöver uppdaterad information om de viktigaste områdena i den föreslagna handlingsplanen och en uppdaterad tidsplan för genomförandet av den nationella planen för bekämpning av IUU-fiske även innehöll följande: En skrivelse från ministeriet för fiske och utveckling av marina resurser om att en kopia av godtagandeinstrumentet för anslutningen till FAO-avtalet kommer att lämnas in när anslutningen ägt rum; en begäran till Attorney General om att införa strängare sanktioner i den gällande lagstiftningen; två skrivelser från författare till lagutkast (Legal Draftsmen) med de reviderade utkasten till förordningar om fiske på det fria havet respektive insamling av fångstuppgifter samt en sammanfattning av informationsprogrammen för befälhavare på det fria havet och genomföranderapporten till IOTC om ett regionalt observatörsprogram. Sri Lanka inkom med kompletterande uppgifter den 29 augusti 2014, i vilka man beskriver vilka framsteg som har gjorts avseende de konstaterade bristerna (t.ex. utkast till bestämmelser om fiske på det fria havet och om insamling av fångstuppgifter, ett informationscirkulär om påföljder, information om observatörs- och inspektionsprogram samt information om de framsteg som gjorts avseende de konstaterade bristerna). Sri Lanka inkom med nya inlagor den 18 och 19 september 2014 som bekräftade antagande av bestämmelser om fiske på det fria havet och om insamling av fångstuppgifter, överväganden om internt arbete med att ta fram en kabinettspromemoria om ett avskräckande sanktionssystem, överväganden om uppfyllande av IOTC:s krav, information om täckning i fråga om loggbok, inspektioner och observatörer och information om ett möjligt, partiellt införande steg för steg av VMS-transpondrar på landets fiskefartyg för perioden från januari 2015 till augusti 2015 (även om inget avtal med uppdragstagare ännu var undertecknat och genomfört).

(32) Kommissionen fortsatte att begära in och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga. De muntliga och skriftliga synpunkter som överlämnades av Sri Lanka till följd av beslutet av den 15 november 2012 övervägdes och togs i beaktande och Sri Lanka hölls informerat muntligen eller skriftligen om kommissionens överväganden.

(33) På grundval av den information som samlats in, se skälen 34–67, anser kommissionen att Sri Lanka inte har gjort tillräckligt för att åtgärda de problemområden och brister som beskrivs i beslutet av den 15 november 2012. Sri Lanka har inte heller fullt ut genomfört de åtgärder som föreslagits i den åtföljande handlingsplanen.

3. **IDENTIFIERING AV SRI LANKA SOM ETT ICKE-SAMARBETANDE TREDJELAND**

(34) I enlighet med artikel 31.3 i IUU-förordningen granskade kommissionen om Sri Lanka fullgjort sina internationella skyldigheter som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat i överensstämmelse med slutsatserna i beslutet av den 15 november 2012 och med den relevanta information som Sri Lanka lämnat, den föreslagna handlingsplanen samt de åtgärder som vidtagits för att rätta till situationen. Vid denna granskning beaktade kommissionen de parametrar som anges i artikel 31.4–31.7 i IUU-förordningen.

3.1 **Återkommande IUU-fiske (artikel 31.4 a i IUU-förordningen)**

(35) Så som anges i skäl 292 i beslutet av den 15 november 2012 konstaterade kommissionen att Sri Lanka inte hade någon lagstiftning som föreskriver licenser för fiske på det fria havet.

(36) Såsom nämns i skäl 296 i beslutet av den 15 november 2012 hade 13 srilankesiska fartyg förts upp på IOTC:s preliminära förteckning över IUU-fartyg, eftersom de hade ertappats med att fiska i strid med IOTC:s bevarande- och förvaltningsåtgärder. Sedan beslutet av den 15 november 2012 har Sri Lanka inte har förbjudit sina fartyg att fiska olagligt på det fria havet och inte heller omedelbart antagit lagstiftning om fiske på det fria havet eller lagstiftning om utfärdande av licenser för sådant fiske för att motverka att landets fiskefartyg bedriver olagligt fiske. I stället antog Sri Lanka slutligen en reviderad fiskelag den 5 november 2013 för fiske på det fria havet. Sri Lanka har utarbetat utkast till genomförandelagstiftning för licensiering av fartyg på det fria havet. Denna lagstiftning har antagits i september 2014 (enligt inlämnad information från myndigheter), men ännu inte genomförts. Sri Lanka har också minskat antalet fartyg som fiskar i IOTC:s område från 3 307 till 1 758, men dessa fartyg fortsätter att fiska med en administrativ licens för det fria havet och inte med en laglig licens. I detta avseende

erinras om att en flaggstat enligt artikel 18.3 b ii i Förenta nationernas avtal om fiskbestånd ([1]) (Unfsa) måste vidta åtgärder för att förbjuda fiske på det fria havet för fartyg som inte har rätt licens eller tillstånd att fiska. Den nu rådande situationen visar tydligt att Sri Lanka inte agerar i enlighet med sina internationella skyldigheter som flaggstat.

(37) Sedan beslutet av den 15 november 2012 har tre Sri Lanka-flaggade fartyg, *Malshiri No. 1*, *Gold Marine 5* och *Lakpriya 2*, enligt information från IOTC ([2]), ertappats av kuststater under 2013 för förmodad inblandning i IUU-verksamheter. Det erinras om att flaggstaten enligt artikel 18.1 och 18.2 i Unfsa ansvarar för sina fartyg som fiskar på det fria havet. Dessutom måste en flaggstat, enligt artikel 118 i Förenta nationernas havsrättskonvention, samarbeta för att bevara och förvalta levande tillgångar vilka tydligt urholkas av närvaron av landets flotta som fiskar i IOTC utan lagliga fiskelicenser och som därmed bedriver IUU-verksamhet enligt definitionerna i artikel 2 i IUU-förordningen.

(38) Vidare konstaterades under 2013 att 13 andra srilankesiska fartyg, som inspekterades under transitering genom en kuststats exklusiva ekonomiska zon (EEZ), bröt mot IOTC:s bevarande- och förvaltningsåtgärder. Kommissionen anser att de srilankesiska fartygens fortsatta fiske i strid med IOTC:s bevarande- och förvaltningsåtgärder är ett tydligt tecken på att Sri Lanka har misslyckats med att uppfylla sina skyldigheter som flaggstat enligt internationell rätt såsom anges i skäl 37.

(39) Det visar också att Sri Lanka misslyckats med att se till att fiskefartyg, som har rätt att föra landets flagg, inte deltar i eller stöder IUU-fiske, vilket strider mot punkt 34 i den internationella handlingsplanen mot IUU-fiske där det anges att staterna ska se till att fiskefartyg som för deras flagg inte deltar i eller stöder IUU-fiske. Dessutom belyser förekomsten av de Sri Lanka-flaggade fartyg som avses i skälen 36–38 även Sri Lankas misslyckande med att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 och 19.2 i Unfsa enligt vilken en flaggstat ska se till att fartyg som för dess flagg följer de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas bevarande- och förvaltningsregler.

(40) Kommissionen konstaterade också att Sri Lanka i praktiken inte kunde vidta lämpliga åtgärder i fråga om det återkommande IUU-fisket på grund av bristerna i den rättsliga ramen. I handlingsplanen föreslås därför en översyn av den rättsliga ramen för att säkerställa överensstämmelse med internationella skyldigheter med avseende på det fria havet, åtgärda bristen på tillräckliga resurser för att effektivt övervaka det srilankesiska fjärrfisket och inrätta ett avskräckande sanktionssystem.

(41) Såsom anges i skäl 36 i detta beslut antog Sri Lanka i november 2013 en reviderad fiskerilag som tillåter sina fartyg att fiska utanför landets exklusiva ekonomiska zon. Den rättsakt som krävs för genomförandet av licensieringssystemet för fiske på det fria havet föreligger än så länge bara som utkast och kan följaktligen inte tillämpas. Licenser utfärdas för närvarande av myndigheterna utan något på förhand fastställt förfarande och utan systematik. Dessutom föreskrivs i den ändrade fiskerilagen skärpta sanktioner mot IUU-överträdelser, vilket kan betraktas som avskräckande endast för en del av Sri Lankas flotta för fjärrfiske (mer specifikt för små båtar som fiskar utanför Sri Lankas exklusiva ekonomiska zon, för vilka sanktioner som kan anses lämpliga med tanke på dessa fartygs begränsade kapacitet). Den srilankesiska flottan av stora fartyg (längre än 24 meter) har ökat under 2013 och 2014, och den sanktionsnivå som föreskrivs i den nya fiskerilagen och som är tillämplig på denna del av fiskeflottan kan inte anses vara avskräckande, eftersom dessa fartyg har en fiskekapacitet som är 10 till 20 gånger större än för mindre fartyg. Enligt nu gällande lagstiftning ([3]) är det maximala bötesbeloppet 8 429 euro (1 500 000 srilankesiska rupier ([4])) vilket inte kan anses ändamålsenligt för att garantera efterlevnad, avskräcka från överträdelser och se till att lagöverträdarna berövas den vinning som härrör från deras illegala verksamhet. En sådan sanktionsnivå kan följaktligen inte anses överensstämma med artikel 19.2 i Unfsa där det bland annat anges att sanktionerna bör vara tillräckligt stränga och beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från dessas illegala verksamhet. Kommissionen anser därför att det sanktionssystem som Sri Lanka infört är uppenbart otillräckligt och helt klart inte står i proportion till allvaret i eventuella överträdelser, den potentiella effekten av överträdelserna och den potentiella vinst som kan härröra från sådan illegal verksamhet.

([1]) Förenta nationernas avtal om tillämpning av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 angående bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd.
([2]) http://iotc.org/meetings/11th-session-compliance-committee-coc11
([3]) Lagen om fiske och marina resurser (i dess ändrade lydelse), nr 35 av 2013.
([4]) 8 429 euro på grundval av växelkursen den 27 maj 2014.

(42) Följaktligen är de åtgärder som Sri Lanka vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flaggstat otillräckliga för att uppfylla bestämmelserna i artikel 118 i Förenta nationernas havsrättskonvention och artiklarna 18, 19 och 20 i Unfsa.

(43) Mot bakgrund av skälen 292–299 i beslutet av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen i enlighet med artikel 31.3 och 31.4 a i IUU-förordningen, att Sri Lanka inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som flaggstat med avseende på IUU-fartyg och IUU-fiske som bedrivs eller stöds av fiskefartyg som för landets flagg eller av dess medborgare, och inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att motverka dokumenterat och återkommande IUU-fiske av fartyg som tidigare fört dess flagg.

3.2 **Underlåtenhet att samarbeta och sköta tillsyn (artikel 31.5 b, c och d i IUU-förordningen)**

(44) Som anges i skälen 302–311 i beslutet av den 15 november 2012 har kommissionen analyserat om Sri Lanka samarbetat effektivt med kommissionen i utredningar och därmed sammanhängande verksamhet.

(45) Vad gäller de fartyg som avses i skäl 293 i beslutet av den 15 november 2012 var Sri Lanka, enligt skäl 296 i det beslutet, skyldigt att varje månad rapportera om åtgärder som vidtagits mot dessa fartyg. Rapportering skedde endast för nio av tolv månader under 2013 och för två av fyra månader under 2014. I strid med bestämmelserna i artikel 20 i Unfsa, där det anges att staterna är skyldiga att göra utredningar och samarbeta antingen direkt eller genom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer för att se till att fiskeriförvaltningsorganisationernas bevarande- och förvaltningsåtgärder efterlevs, har Sri Lanka följaktligen underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt internationell rätt i fråga om internationellt samarbete och tillsyn.

(46) Såsom anges i skäl 302 i beslutet av den 15 november 2012 samt i skäl 45 har Sri Lanka inte fullgjort sin skyldighet gentemot IOTC att varje månad rapportera om de 13 srilankesiska fartygen som förmodades vara inblandade i IUU-verksamhet men som inte fördes upp på förteckningen av IOTC. Följaktligen har Sri Lanka inte lyckats visa att det uppfyller villkoren i artikel 94.2 b i havsrättskonventionen, där det föreskrivs att en flaggstat är rättsligt ansvarig under internationell rätt för alla fartyg som för dess flagg och deras kapten, befäl och besättning.

(47) Dessutom, såsom anges i skälen 306–307 i beslutet av den 15 november 2012, analyserade kommissionen om Sri Lanka vidtagit effektiva tillsynsåtgärder med avseende på de operatörer som är skyldiga till IUU-fiske och om man tillämpat tillräckligt hårda sanktioner för att beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från IUU-fisket.

(48) Såsom förklaras i skäl 41 har Sri Lanka efter antagandet av beslutet av den 15 november 2012 inte infört något avskräckande sanktionssystem vad gäller stora fartyg i landets flotta. Den nuvarande uppsättningen sanktioner överensstämmer inte med artikel 19.2 i Unfsa där det bland annat anges att sanktionerna bör vara tillräckligt hårda och beröva lagöverträdarna den vinning som härrör från deras illegala verksamhet.

(49) Det tillgängliga bevismaterialet bekräftar att Sri Lanka inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt internationell rätt med avseende på effektiva tillsynsåtgärder. Såsom förklarats i skälen 36–38 visar det faktum att det fortfarande finns fartyg som fiskar i strid med IOTC:s bevarande- och förvaltningsåtgärder att Sri Lanka inte tar ansvar för sina fartyg som fiskar på det fria havet enligt vad som föreskrivs i artikel 18.1 och 18.2 i Unfsa.

(50) Utvecklingsnivån i Sri Lanka kan inte anses vara en faktor som undergräver de behöriga myndigheternas kapacitet att samarbeta med andra länder och genomföra tillsynsåtgärder, vilket belyses i skäl 309 i beslutet av den 15 november 2012. Utvärderingen av de särskilda begränsningarna för utveckling beskrivs närmare i skälen 65–67.

(51) Följaktligen är de åtgärder som Sri Lanka vidtagit med avseende på dess skyldigheter som flaggstat otillräckliga för att uppfylla bestämmelserna i artikel 94.2 b i havsrättskonventionen och i artiklarna 18 och 19 i Unfsa.

(52) Mot bakgrund av skälen 302–311 i beslutet av den 15 november 2012 och utvecklingen efter den 15 november 2012 anser kommissionen, i enlighet med artikel 31.3 och 31.5 b, c och d i IUU-förordningen, att Sri Lanka inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som flaggstat när det gäller samarbete och tillsyn.

3.3 **Underlåtenhet att tillämpa internationella regler (artikel 31.6 i IUU-förordningen)**

(53) Såsom anges i skälen 314–334 i beslutet av den 15 november 2012 analyserade kommissionen all information den bedömde vara relevant med avseende på Sri Lankas status som avtalsslutande part i IOTC. Kommissionen har därför analyserat all information den bedömde vara relevant med avseende på Sri Lankas samtycke till att tillämpa de bevarande- och förvaltningsåtgärder som antagits av IOTC till följd av beslutet av den 15 november 2012.

(54) Det erinras om att IOTC sedan beslutet av den 15 november 2012 gett ut årliga rapporter om överensstämmelse för 2013 ([1]) och 2014 ([2]), av vilka framgår att Sri Lanka fortfarande inte, eller endast delvis, uppfyllde kraven under 2012 och 2013.

(55) När det gäller rapporten om överensstämmelse för 2013 lämnade Sri Lanka inte in alla nödvändiga uppgifter om statistik och om vissa bevarande- och förvaltningsåtgärder.

(56) Framför allt, vad gäller IOTC:s resolution 10/08 ([3]) om förteckningen över aktiva fartyg, tillhandahöll Sri Lanka inte uppgifter om varje enskilt fartygs internationella radioanropssignal. Vad gäller IOTC:s resolution 06/03 ([4]) om antagande av ett övervakningssystem för fartyg (VMS) har Sri Lanka inte utrustat fartyg med en totallängd på över 15 meter med VMS och inte byggt upp ett centrum för fiskerikontroll. Sri Lanka har inte heller lämnat in den obligatoriska rapporten om utvecklingen av VMS. Vad gäller IOTC:s resolution 10/02 ([5]) om obligatoriska statistikkrav har Sri Lanka inte rapporterat storleksfördelningen för kustfisket och inte heller rapporterat uppgifter om nominell fångst, fångst, fiskeansträngning och storleksfördelning i den standard som krävs enligt den resolutionen för kustfiske, ytfiske och fiske med långrev. Vad gäller IOTC:s resolution 05/05 ([6]) om inlämning av uppgifter om hajar har Sri Lanka endast delvis uppfyllt kraven, eftersom fångstuppgifter för nät och långrev rapporteras tillsammans. När det gäller IOTC:s resolution 12/05 ([7]) om omlastning i hamn har Sri Lanka inte lämnat in den obligatoriska rapporten. Vad gäller resolution 11/04 om observatörer ([8]) har Sri Lanka inte infört det regionala observatörsprogram som krävs i denna resolution. Sri Lanka har framför allt inte inrättat observatörsprogrammet för de obligatoriska inspektionerna till havs för 5 % av alla fartyg längre än 24 meter och uppfyller inte rapporteringsskyldigheten för observatörer.

(57) Vad gäller rapporten om överensstämmelse för 2014 lämnade Sri Lanka inte in alla nödvändiga uppgifter om statistik och om vissa bevarande- och förvaltningsåtgärder.

(58) Framför allt när det gäller IOTC:s resolution 13/02 ([9]) har Sri Lanka inte antagit lagstiftning som gör det obligatoriskt att märka redskap. Vad gäller IOTC:s resolution 13/08 ([10]) har Sri Lanka inte har lämnat någon förvaltningsplan för anordningar som samlar fisk, och inte vidtagit några rättsliga och administrativa åtgärder för de åtta notfartygen enligt kraven i IOTC:s resolution 12/13 ([11]). Vad gäller IOTC:s resolution 06/03 ([12]) har Sri Lanka inte heller under 2014 utrustat sina fartyg med en totallängd på över 15 meter med VMS, inte byggt upp något centrum för fiskerikontroll och inte lämnat in den obligatoriska rapporten om utvecklingen av VMS. Vad gäller IOTC:s resolution 10/02 om obligatoriska statistikkrav har Sri Lanka inte rapporterat uppgifter om nominell fångst, fångst, fiskeansträngning och storleksfördelning i den standard som krävs enligt den resolutionen. Vad gäller IOTC:s resolutioner 13/06 ([13]) och 12/04 ([14]) har Sri Lanka inte införlivat förbudet som gäller årfenshajar och inte tillämpat skyldigheterna för notfartyg att medföra håvar och för fartyg som bedriver fiske med bottenlinor att medföra redskap för linkapning och avkrokning. Vad gäller resolution 11/04 ([15]) har Sri Lanka inte heller

([1]) *IOTC Compliance Report for Sri Lanka, Compliance Committee Session 10, 2013, CoC10-CR25.*
([2]) *IOTC Compliance Report for Sri Lanka, Compliance Committee Session 11, 2014, CoC11-CR25 Rev1.*
([3]) Resolution 10/08 Concerning a record of active vessels fishing for tunas and swordfish in the IOTC area.
([4]) Resolution 06/03 on establishing a vessel monitoring system programme.
([5]) Resolution 10/02 Mandatory statistical requirements for IOTC Members and Cooperating Non-Contracting Parties (CPC's).
([6]) Resolution 05/05 concerning the conservation of sharks caught in association with fisheries managed by IOTC.
([7]) Resolution 12/05 on establishing a programme for transhipment by large-scale fishing vessels.
([8]) Resolution 11/04 on a regional observer scheme.
([9]) Resolution 13/02 concerning the IOTC record of vessels authorised to operate in the IOTC area of competence.
([10]) Resolution 13/08 Procedures on a fish aggregating devices (FADs) management plan, including more detailed specifications of catch reporting from FAD sets, and the development of improved FAD designs to reduce the incidence of entanglement of non-target species.
([11]) Resolution 12/13 for the conservation and management of tropical tunas stocks in the IOTC area of competence.
([12]) Resolution 06/03 on the adoption of a VMS and on VMS progress report
([13]) Resolution 13/06 on a scientific and management framework on the conservation of sharks species caught in association with IOTC managed fisheries.
([14]) Resolution 12/04 on the conservation of marine turtles.
([15]) Resolution 11/04 on a regional observer scheme

under 2014 inrättat något observatörsprogram enligt kraven. Sri Lanka har framför allt inte något observatörsprogramför de obligatoriska inspektionerna till havs för 5 % av alla fartyg längre än 24 meter och uppfyller inte rapporteringsskyldigheten för observatörer. Vad gäller IOTC:s resolution 10/10 ([1]) har Sri Lanka inte lämnat in rapporten om import, landning och omlastning av tonfisk och tonfiskliknande fiskprodukter i hamnar.

(59) Det faktum att Sri Lanka inte har tillhandahållit IOTC den information som krävdes och uppfyllt de IOTC-skyldigheter som redovisas i skälen 56 och 58 visar att Sri Lanka inte har uppfyllt sina skyldigheter som flaggstat enligt FN:s havsrättskonvention och Unfsa. I synnerhet undergräver underlåtenheten att lämna uppgifter i tid om statistik, VMS, fångst och fiskeansträngning, omlastning i hamn och observatörsprogrammet Sri Lankas förmåga att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 117 och 118 i havsrättskonventionen. I de artiklarna fastställs en stats skyldighet att vidta åtgärder med avseende på sina medborgare för bevarande av de levande tillgångarna i det fria havet och att samarbeta för bevarande och förvaltning av de levande tillgångarna i det fria havet.

(60) Såsom anges i skäl 322 i beslutet av den 15 november 2012 upptäcktes ett antal omständigheter under kommissionens besök i Sri Lanka i november 2010, särskilt avsaknad av VMS och avsaknad av en lag för fångstrapportering. Andra omständigheter som ger anledning till oro, t.ex. att det inte finns något observatörsprogram och den knapphändiga rapporteringen om fartyg och medborgare som fastställts vara inblandade i IUU-fiske, belystes i skälen 319 och 321 i beslutet av den 15 november 2012 till följd av IOTC:s rapporter om överensstämmelse för 2011 och 2012. I detta avseende visade de uppgifter som Sri Lankas myndigheter lämnat angående lagstiftningen om fiske på det fria havet, inrättande av ett fungerande VMS-system, ett tillförlitligt observatörsprogram och ett tillförlitligt system för registrering och rapportering av fångster att myndigheterna inte har säkerställt någon effektiv och ändamålsenlig kontroll och övervakning av Sri Lanka-flaggade fartyg i överensstämmelse med internationella skyldigheter. I synnerhet uppmanades Sri Lanka, som anges i skälen 36, 40 och 41, att utarbeta en stabil rättslig ram för fiske på det fria havet med licenser för detta och att uppfylla IOTC:s resolutioner, särskilt när det gäller övervakning och kontroll av den egna flottan, inbegripet VMS, ett system för loggböcker och fångstrapportering samt ett observatörsprogram. Vad gäller lagstiftningen om fiske på det fria havet ändrades fiskerilagen för att tillåta fiske på det fria havet och ett förslag till genomförandeförordning för utfärdande av licenser utarbetades. Genomförandeförordningen antogs dock inte, endast administrativa licenser utfärdas och srilankesiska fartyg bedriver fiske utan VMS. Vad gäller det regionala observatörsprogrammet framgick av de dokument som de srilankesiska myndigheterna tillhandahållit att en stor del av flottan inte kommer att täckas, trots urvalsförfaranden och rekrytering av inspektörer, på grund av det låga antalet inspektörer (45) jämfört med det stora antalet fartyg (1 758 i IOTC:s fartygsregister). Sri Lanka har trots detta inte lagt fram några förslag för att ta itu med detta allvarliga problem inom ramen för IOTC, vilket betyder att det inte finns någon egentlig täckning av den flotta under Sri Lankas flagg som fiskar på det fria havet på grund av otillräckliga inspektionsresurser. I detta sammanhang erinras det också om att Sri Lanka har haft allvarliga problem i samband med rapporteringen av uppgifter till IOTC, vilket undergräver landets kapacitet att uppfylla sina skyldigheter som flaggstat.

(61) Vad gäller VMS, såsom anges i skälen 316, 321 och 322 i beslutet av den 15 november 2012 och i skäl 60 i detta beslut, erinrar kommissionen om olika problem som lyftes fram av IOTC. Efter beslutet av den 15 november 2012 uppgav Sri Lanka att landet höll på att uppgradera sitt VMS-system. Sri Lanka lämnade in lagstiftning till kommissionen av vilken det framgick att det från och med den 1 november 2011 var krav på att en transponder ska finnas ombord och uppgav att en tjänsteleverantör redan hade valts ut. Finansieringen var dock inte klar och förhandlingarna mellan de srilankesiska myndigheterna och det berörda finansinstitutet har pågått i över 18 månader. Förhandlingarna gäller villkoren för ett lån för förvärv och inrättande av ett centrum för fiskerikontroll och tillhandahållande av finansiellt stöd till operatörer för att inom en rimlig tid installera och ta i drift VMS för hela den flotta som fiskar på det fria havet. Följaktligen har Sri Lanka inget centrum för fiskerikontroll. Dessutom befinner sig VMS fortfarande i utvecklingsfasen och har aldrig tagits i drift. Kommissionen konstaterade under sitt besök i januari 2014 att srilankesiska fartyg ännu inte utrustats med VMS, vilket bekräftades av Sri Lankas inlagor och IOTC:s rapporter om överensstämmelse från 2013 och 2014. Vad gäller överensstämmelsen med IOTC:s VMS-krav finns det skiljaktigheter mellan IOTC:s rapporter om överensstämmelse för 2013 och 2014 och Sri Lankas åtgärder. Rapporterna om överensstämmelse pekar på partiell överensstämmelse, men av de uppgifter som Sri Lanka tillhandahållit framgår tydligt att VMS i praktiken inte har införts. Därför uppfyller inte Sri Lanka villkoren i artikel 18.3 g i Unfsa med hänsyn till den information som samlats in om de srilankesiska myndigheternas övervaknings- och kontrollkapacitet, i synnerhet om landets operativa kapacitet att förvalta sin flotta och utveckla och införa ett fungerande VMS.

([1]) Resolution 10/10 concerning market related measures.

(62) De fakta som redovisas i avsnitt 3.3 visar att Sri Lanka bryter mot artikel 18.3 i Unfsa.

(63) Följaktligen har Sri Lanka med avseende på dess skyldigheter som flaggstat inte i tillräcklig grad följt artiklarna 117 och 118 i FN:s havsrättskonvention och i artikel 18.3 i Unfsa.

(64) Mot bakgrund av skälen 314–334 i beslutet av den 15 november 2012 och utvecklingen efter det beslutet anser kommissionen, i enlighet med artikel 31.3 och 31.6 i IUU-förordningen, att Sri Lanka inte har fullgjort sina skyldigheter enligt internationell rätt som flaggstat i fråga om internationella bestämmelser, förordningar och bevarande- och förvaltningsåtgärder.

3.4 **Särskilda begränsningar för utvecklingsländer**

(65) Det erinras om att Sri Lanka enligt FN:s index för mänsklig utveckling ([1]) anses vara ett land med medelhög mänsklig utveckling (plats 92 av 186 länder). Detta bekräftas också i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 ([2]) där Sri Lanka finns med i kategorin lägre medelinkomstländer.

(66) Såsom beskrivs i skäl 337 i beslutet av den 15 november 2012 finns det inga bevis som styrker att Sri Lanka har misslyckats med att uppfylla sina skyldigheter enligt internationell rätt på grund av bristande utvecklingsnivå. Inga ytterligare konkreta bevis har lagts fram efter den 15 november 2012 för att visa att de konstaterade bristerna beror på bristande kapacitet och bristande administrativ infrastruktur.

(67) Med hänsyn till skälen 336–337 i beslutet av den 15 november 2012 och utvecklingen efter detta datum anser kommissionen, i enlighet med artikel 31.7 i IUU-förordningen, att Sri Lankas utvecklingsstatus och samlade agerande i fråga om fisket inte har satts ned av landets utvecklingsnivå.

4. **SLUTSATS OM IDENTIFIERING AV ETT TREDJELAND SOM ICKE-SAMARBETANDE**

(68) Mot bakgrund av slutsatserna om hur Sri Lanka misslyckats med att uppfylla sina skyldigheter enligt internationell rätt som flagg-, hamn-, kust- eller marknadsstat och att vidta åtgärder för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske, bör detta land, i enlighet med artikel 31 i IUU-förordningen, identifieras som ett land som kommissionen anser vara ett icke-samarbetande tredjeland i kampen mot IUU-fisket.

(69) Med beaktande av 18.1 g i IUU-förordningen ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna vägra import av fiskeriprodukter till unionen utan att behöva be om några ytterligare bevis eller skicka en begäran om hjälp till flaggstaten om de får kännedom om att fångstintyget har godkänts av myndigheterna i en flaggstat som identifierats som en icke-samarbetande stat i enlighet med artikel 31 i den förordningen. Den negativa inverkan på handeln bör i möjligaste mån fasas in gradvis för att underlätta för parterna att under perioden mellan ikraftträdandet av detta kommissionens genomförandebeslut och de eventuella åtgärder som vidtas av rådet, anpassa sig till den nya situationen och för att ge ekonomiska aktörer tillräckligt med tid att göra anpassningar mot bakgrund av de särskilda egenskaperna för fiskeriprodukter från Sri Lanka och srilankesiska leverantörer, bland annat att de utgörs av små och medelstora företag. Tillämpningen av detta beslut bör skjutas upp i tre månader. Denna senareläggning bör inte inverka på behovet av snabba åtgärder från rådet för att utan dröjsmål åtgärda situationen i Sri Lanka vad gäller IUU-fiske.

(70) Det bör påpekas att identifieringen av Sri Lanka som ett land som kommissionen anser vara icke-samarbetande enligt detta beslut inte utesluter att kommissionen eller rådet kan vidta ytterligare åtgärder i syfte att upprätta en förteckning över icke-samarbetande länder.

(71) Om rådet för upp Sri Lanka på förteckningen över icke-samarbetande tredjeländer i enlighet med bestämmelserna i artikel 33 i IUU-förordningen blir detta beslut om identifiering obsolet.

([1]) För hänvisningar till FN:s index för mänsklig utveckling (rankningen av de länder som nämns i detta beslut uppdaterad i linje med den senast tillgängliga FN-rapporten) se http://hdr.undp.org/en/media/HDR2013_EN_Summary.pdf

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 378, 27.12.2006, s. 41).

5. **KOMMITTÉFÖRFARANDE**

(72) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från kommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Demokratiska socialistiska republiken Sri Lanka identifieras som ett tredjeland som kommissionen anser vara icke-samarbetande när det gäller bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den 14 januari 2015.

Utfärdat i Bryssel den 14 oktober 2014.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande